EGY MEGRENDÍTŐ HÍRHEZ

Rövid hír jelent meg tegnap, szombaton (2011. 04. 09.) este a médiában: *„Kőszegen, a délutáni erős, viharos szél porfelhőt kavarva kidöntött egy fát, melynek ága ráesett a közeli Mária szoborra, és ledöntötte azt. A szobor feje letört, és oly módon került betemetődésre a faágakkal, földdel és törmelékekkel, hogy nehezen találták meg, a földből kiálló, szoborrögzítő vasdarab jelezte csak, hogy hol keressék."*

Mélyen megdöbbentett a hír és mondanivalója… *„Mert lesznek jelek…"*
És amikor szent személyeket vagy szentséget *jelölő* tárgyakat, formákat, jelképeket ér valamilyen tragikus hatás, az bizony „jelzésként" fogható fel! *És minél meghökkentőbb a JEL, annál nagyobb a mondanivalója!* – Közel egy évvel ezelőtt a csíksomlyói szabadtéri oltár fölé emelt kupola keresztjébe csapott bele a villám. Most Szűzanya szobra…
Láncszemként fonódott bennem össze néhány gondolat.

R. Sheldrake, híres fizikus, kutató az elemi viharok természetét tanulmányozva, több mint egy évtizeddel ezelőtt megjelent cikkében arról írt, hogy a nagy viharok keletkezéséhez milyen „indulati tényezők is" járulnak hozzá. Példaként a fizikus még a nagy, a tomboló tájfunok kialakulását is összekapcsolta az erős, romboló hatású emberi indulatokkal.

Eszembe jutott ez a régi, valamilyen tudományos lapban megjelent tudósítás, amelyet ha **„átvitt értelemben lefordítunk"** a tegnapi történésre, akkor nagyjából ilyen kérdéseket vet fel:

- Minek, milyen **összeadódó** (emberi és/vagy szellemi) **indulatok** hatására keletkezett egy hegyvidékes területen olyan erős homokviharos szél, hogy az egy város „közepén" csavar ki fát?
- Más szobrokat miért nem ért károsodás? Miért pont Szűzanya szobrát döntötte le a viharos szél által letépett faág?

- Fát, **élő fát** csavart ki a fékevesztettség… Nekünk, a mi keresztény kultúrkörünkben a Keresztfa az Élő Fa, az Életet adó Fa, mert rajta függött a Világ Megváltója… A párhuzam egyértelmű így Húsvét Szent Ünnepe előtt…
- A kültéri szobroknak bírniuk kellene az időjárás viszontagságait. És hogy megfeleljen ennek a kritériumnak, a szobrászok időnként beléhelyezett vasrúddal erősítik meg ezeket. A vasrúd a nyaknál a gerinc folytatását jelenti.
Ki az, milyen szellemi erő, aki emberi tényekedéseken keresztül (politika, gazdasági élet stb.) a magyarság gerincét akarja megtörni?
- Méghozzá Kőszegen, ahol Hős várvédőink Jurisics Miklós vezetésével *megállították a törököket,* és emiatt vetette el Szulejmán Bécs ostromát! *Európa számára Magyarország, mint védőbástya szerepelt, akkor is, más értelemben ma is!*
Akkor fizikális erőről és harcról volt szó, ma szellemiről!...

- A földi világban egy nép szellemi gondolkozását mindig a vezető gondolkozása, „szellemisége" határozza meg. Azé a vezetőé, akit ma megválasztanak, régebben megkoronáztak. A koronát pedig mindig a királyjelölt fejére tették.
Isten-küldötte Szent Koronánk van, és **„Koronás Főnk"** is**,** hiszen van Koronás Királynőnk: *Patrona Hungariae! Eredetileg az Úr Jézus és Boldogasszony is, tehát Mindketten rajta voltak a Szent Koronán, mely az Isteni Akarat útját és megvalósulását is jelöli egyben.*
De kinek (milyen emberi tettre motivált szellemi erőnek) állt érdekében valamikor eltávolítani a Szent Koronáról Szűzanya képét? Nem ugyanannak-e, aki az ország Szűzanya-oltalmát kívánná most megszüntetni?
Mert ki akarhat *„fejvesztettséget"* az országban? Ki kíván *„port hinteni a szemünkbe",* és ki szeretné, ha *„homokba dugnánk a fejünket",* méghozzá olyan mélyen, hogy meg se halljuk Isten Hangját?!

- **Kétezer évvel ezelőtt** a szellemi befolyásoltság megbabonázta a Jézus jeruzsálemi bevonulásakor még ünneplő tömeget, s néhány nap múlva ugyanazok az emberek a „Hozsanna" helyett „Feszítsd meg!"-et kiáltottak!
Akkor a Megváltás meghiúsítása volt a tét, ma a Kígyótipró Asszonynak s népének szól az üzenet.

- És még egyszer (túl a mi földi, történelmi mondanivalónkon): miért pont Kőszegen?
A Szentírás így szól: ***„A kő, mit az építők megvetettek, Szegletkővé lett!”*** *(Mt.21/42.)*
Akkor *a „Szegletkő”, az „Alap”* az Úr Jézus volt. Ma *a „Szegletkő”, a „Zárókő”* a Szűzanya, Boldogasszonyunk, Nagyasszonyunk! Vagyis *„Hajnal szép Sugára”,* ahogy a Szeretetlángban Önmagát megnevezte, és *Aki az „utolsó időkben” „Fényével megvakítja a sárkányt!”!*

Az eset 9-én, szombaton történt, azokban az órákban, amikor az Úr Jézus a Kereszten függött… És április 9-éhez képest a harmadik szombat 23-a, ebben az évben: Húsvét Nagyszombatja!

„Nem tudhatjuk az napot, és az órát” – ahogy az Úr Jézus is fegyelmeztetett. Valóban nem.
Az április 9-23-ig tartó idő egy *„képletes időszak”,* ami rövid időn belüli bekövetkező *(3 hét, nagyjából 3 hónap és körülbelül 3 év),* vagy elinduló nagy eseményt, vagy eseménysorozatokat jelöl.
Legyünk figyelmesek a jelekre!
A JELEK: jelek maradnak, nem pontos adatok, és azért kapjuk, hogy figyelmeztessenek!
Az Úr pedig gondoskodik róla, hogy meg is értsük jelentésüket.

*

Még tovább gondolva a történést: az előbbi Máté idézet a folytatásával együtt így szól: ***„A kő, mit az építők megvetettek, Szegletkővé lett! Az Úr művelte ezeket, csodálatos szemünk előtt, amit cselekedett. – Ezért mondom néktek: „Elveszítitek Isten Országát, és egy olyan nép kapja, mely megtermi gyümölcsét.”*** *(Mt. 21/42-43.)* – Máté híven tolmácsolta Jézus szavait, az akkori emberekhez szólva. Ma pedig: *„Akinek füle van, hallja meg”* a mondat jelentését, és érezze meg szívében, hogy neki ez személyesen, *itt és most mit jelent: feladatként!*

Gábriel így szólt Máriához: ***„ … Áldott a Te méhednek Gyümölcse, Jézus!”*** Az *„Első Gyümölcs”* tehát az Úr Jézus volt. Az Istenanya világra hozta és „felnevelte” földi nagykorúságáig az Üdvözítőt, a világ Megváltóját.
A *„második gyümölcs” a „Zárókő”, az „Új Világ Szegletkövének”* elkészítése, vagy helyesebben: *felkészítése, mely szorosan összefügg népünk feladatával*!
A világ történéseit pedig Maga Isten, Mennyei Atyánk Akarata szerint az Úr Jézus vezeti!
Fel kell hát ébrednünk, sőt, már éberként kellene hallgatnunk, hogy megértsük a történéseket, s kövessük Isten Szavát!

***

A Lélek indíttatására összegeztem a történteket, és kérdéseket tettem fel.
A választ mindenki lelkiismerete, szíve fogja megadni, s az szerint cselekszik.

Egy biztos: *nem lehet ezek után azt mondani, hogy Isten nem figyel ránk, és nem ad jeleket! Csíksomlyó tavaly, most Kőszeg*… Hogy azonban odafigyeljünk a JELEKRE, az a mi feladatunk!

Felmerülhet még a kérdés: Isten nem tudta volna megakadályozni, hogy ilyen történjen? De, igen! Meg tudta volna akadályozni! De hol maradna akkor a JEL, a FIGYELMEZTETÉS ÉRTÉKE?

Sok jelet, próféciát kapunk, érzékeny emberek egyre nagyobb számban adják le jelzéseiket, de odafigyelünk-e rá?

„Eljött a vég, az utolsó óra,
Mely a változtatást végképpen meghozza!
Jöjj Velem Gyermekem, ne legyen a vége oly csúf
a korszaknak, melyben a Föld a sorsából kifut!
Fogjad a kezem, s Én el nem eresztelek,
Teremtsük újjá EGYÜTT ezt a vén Földet!

***

Villamos áramként fut az ISTENI SZERETET,
mely teljes erejével a VÉGTELENSÉGEN ÁTREMEG:
SZÍVEMBE HÍVOM MOST MINDEN EMBER-GYERMEKEMET!”

(A teljes verset, mely mondanivalójában ide illik, csatolom. Már korábban, 2005-ben született, „Tavasz” címmel.)

Ha mindez nem lenne elég, akkor a tegnapi történés után, a mai vasárnapra rendelt Evangélium Lázár feltámasztását mondja el:
Jézus, amikor még nem szólította elő Lázárt, csak sírja előtt állt, ***„… égre emelte tekintetét, és így imádkozott: „Atyám, hálás vagyok Neked, hogy meghallgattál. Én ugyan tudom, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körül álló népért mondom, hogy higgyék: Te küldöttél Engem!” E szavak után hangos szóval kiáltott: „Lázár, jöjj ki!”*** *(Jn.11 / 41-43.)*

Halljuk meg a SZÓT, Jézus Szavát, és imádkozzunk mi is Vele Együtt és az Ő mintájára:

Atyánk,
Te adtad szívünket,
Szívünkből hisszük, hogy
Hallasz és meghallgatsz bennünket.
Szellemünk s térdünk meghajol Előtted,
Atyánk, felajánljuk sorsunk s emberi létünket!
Látod Boldogasszonyunk miattunk omló könnyeit,
Hallod könyörögni Országunk szentjeit, Igaz Nagyjait.
Uram, hisszük, hogy ha Te akarod,
Megnyilvánul bennünk Teremtő Akaratod,
S lelkünk sírjából is előhív Hangod!
Megnyitod a szellemi sötétség kőkemény barlangszáját,
Feltámasztod bennünk Igaz Lelkünk erős akaratát!
Szívünk Szövetséget újít, mit Őseink kötöttek,
Élővé teszed bennünk az Igaz s bátor Hitet!
Világnak Királya, Mindenség Rendezője!
Te hozod az Örök Fényt életünkbe,
Vezess hát Dicsőségedre
Szeretet Istene!
Ámen.

2011. április 10. M.G.Mária